

Sveriges nya regering utlämnar landet

Sverige har fått en ny regering – en minoritetsregering bestående av S och MP. Med tillsammans 37,9 procent av väljarkåren är det den svagaste regering som Sverige haft på mycket länge. Få av de tillsatta ministrarna har tidigare erfarenhet av riksdagsarbete vilket bäddar för svårigheter i deras viktiga uppgift som lagstiftare och företrädare för Sveriges folk. Vad värre är att flera av dem som nu är ministrar har en negativ inställning till Israel och deras handlande i konflikten med palestinierna. Exempel är den nya skolministern Gustav Fridolin som deltog i en demonstration i december 2003 mot att Israel skulle bygga en skyddsbarrier på Västbanken tillsammans med organisationen International Solidarity Movement, en organisation som försvarar terrorhandlingar mot Israel. Därefter har Fridolin talat på Palestinagruppernas möten i Sverige. Miljöpartisten Mehmeth Kaplan, ny bostadsministern, är en radikal muslim. Han har nyligen jämfört jihadisterna som reser från Sverige till Syrien för att slåss för IS, Islamiska staten, med svenska frivilliga soldater som kämpade för Finland i finska vinterkriget. På Sergelstorg den 3 oktober i år talade han i ett opinionsmöte för palestinier och skrek ut: "Vi ska befria Jerusalem!"

Oavsett politisk ideologi kommer regeringens förslag att få svårt att vinna majoritet i riksdagen. Det betyder att riksdagens arbetet kommer att bli mycket besvärligt och ytterligare spä på oron och de osämjor som finns mellan olika grupper i landet. Till den andliga kris som blivit allt tydligare i vårt land och fördjupats under senare år får vi nu också en politisk kris som kommer att utsätta oss för svåra prövningar. Ett exempel på detta är den nye statsministern Stefan Löfvens uttalande då han deklarerade i regeringsförklaringen att, "Sverige ska erkänna Palestina som stat". Det är det första besked som den nya regeringen ger vid sitt tillträde, och det ger uttryck för en arrogans och okänslighet då det skedde samtidigt som Israel firade sin heligaste dag, Försoningsdagen. Man frågar sig om det var nödvändigt vid denna tidpunkt eftersom det inte finns någon sådan stat att erkänna. Först måste en förhandling ske där man erkänner varandra som suveräna stater och kommer överens om gränser för sina territorier. Dessutom skedde detta beslut på ett felaktigt sätt enligt praxis i svensk utrikespolitik, då ett sådant viktigt ställningstagande bör vara förankrat i Utrikesnämnden. En statsminister och regering bör ju representera hela Sverige framför allt i frågor av denna karaktär och betydelse. Därför frågar man sig vad syftet är att uttala detta beslut så snart. Ett sådant ensidigt ställningstagande, i kanske den svåraste konflikt som världen känner, visar var sympatierna finns hos den nya regeringen. Men det kan aldrig vara svenska folkets vilja!

Den nye utrikesministern Margot Wallström deltog nyligen i EU:s utrikesministersmöte i Bryssel där hon talade sig varm för det beslut som regeringen fattat. På den kritik som framförts från USA och flera EU-länder svarade hon självsäkert att Sverige fattar självständiga beslut utan hänsyn till hur andra stater bedömer situationen. Sverige har på detta sätt fjärmat sig från den gemensamma hållning som man har kommit överens om i EU. Varför gör man det? Vad beror det på?

Ur politisk synpunkt är detta beslut ytterst provocerande, men det är än värre allvarligt ur en andlig synpunkt. Att så ensidigt ställa sig på palestiniernas sida utan att samtidigt uttala sitt stöd för det judiska folket är mycket allvarligt. När Gud kallade Abraham att bli fader/ursprunget till det hebreiska folket, Israel, Guds egendomsfolk, så åtföljdes denna kallelse av Guds välsignelse till honom för att detta folk i sin tur skulle bli en välsignelse till alla folk. Samtidigt sa Gud att han skulle välsigna dem som välsignar Israel och förbanna dem som förbannar Israel. Det betyder att Gud har satt sitt folk Israel i världen både till att

vara en välsignelse och en prövning för andra folk. Se 1Mos. 12:1-3. Guds handlande med Abraham och senare Israel har sin förlängning i Jesus, Guds egen son, som världens frälsare. Detta talade aposteln Petrus om till sina landsmän på Pingstdagen i Jerusalem. Se Apg. 3:25,26. Det är också vad den gamle Simeon profeterade över den nyfödde Jesus när han bars fram i templet i Jerusalem. Se Luk. 2:22-32. Och i vers 34 läser vi att när Simeon välsignade föräldrarna sa han till Maria, "Se, denne är satt till *fall* och *upprättelse* för många i Israel och till ett tecken som blir motsagt. Detta förhållningssätt till Israel har också sin tillämpning på den dom som Gud ska avkunna över alla folk/nationer enligt Matt. 25:31-46. Det är i den kontexten som regeringens ensidiga ställningstagande blir så allvarligt för vårt land och folk.

Att Svenska kyrkan, utifrån sitt rikskansli, menar att regeringens markering är nödvändig för att skynda på en tvåstatslösning gör att detta ställningstagande blir än mer allvarligt för vårt land. Detta visar på samfundets tilltagande politisering vilket bidrar till att fördjupa den andliga krisen. I Gaza regerar terrororganisationen Hamas och utgör nu en regering tillsammans med Fatha, Västbankens palestinska regim. Båda dessa organisationer har ett uttalat mål, nämligen att förgöra Israel och döda judarna. Det är förmodligen en målsättning som de aldrig kommer att frångå. Möjligen på pappret men aldrig i hjärtat. Detta borde svenska politiker, såväl som kyrkans företrädare, känna till vid det här laget. Gud har aldrig tänkt på en tvåstatslösning för att tillfredsställa människors behov. Tvärt om är det profeterat om denna konflikt i den bibliska psalmen 83:2-9; och hos profeten Sakarja 12:1ff. Givetvis älskar Gud både judar och araber, på samma sätt som Han älskar alla människor. Men hans löften till Israel står fast. Landet och staden tillhör först och främst Herren själv och Han har givit det åt dem för evig tid. (Hes.36:5; 37:25f.; Jer.31:38 f.).

Det främsta ansvaret för det allvarliga läge som Sverige befinner sig i vilar på oss kristna. Därför vill jag uppmana varje kristen att fråna och med nu praktisera bibelordet i 1 Tim. 2:1-6 i sin dagliga andakt. Börja varje dag med att be om Guds nåd och frälsning för vårt land, våra politiker och vårt folk. Bed också för det judiska och palestinska folken, att de får lära känna sin rätte Messias, Jesus Kristus.

Claes-Göran Bergstrand. 2014-10-16.